

Knjižnica Logatec
Svet Knjižnice Logatec
Številka: 46/21
Datum: 8. 12. 2021

ZAPISNIK

2. izredne seje Sveta Knjižnice Logatec – v nadaljevanju Sveta, ki je bila v sredo **8. 12. 2021** v prostorih Knjižnice Logatec s pričetkom ob 19.00. Na seji so bili navzoči vabljeni člani Sveta: Petra Rok, Janez Ovsec, Martina Puntar, Darja Rupnik in Tina Menard. Na seji sta bila navzoča tudi vabljeni direktor Marko Zupanc in računovodja Jan Mihevc. Na seji je bila navzoča tudi druga zainteresirana javnost, župan Občine Logatec Berto Menard in zaposleni v Knjižnici Logatec: Irena Makarovič Kukovič, Gvido Komar, Tanja Slabe in Borut Cigale.

Petra Rok: Predsednica Sveta Knjižnice Logatec je pozdravila navzoče, izrazila veselje nad udeležbo in ugotovila sklepčnost. Posebej je pozdravila župana Občine Logatec, Berta Menarda in zainteresirano javnost, ki jo predstavljajo štirje zaposleni v Knjižnici Logatec, direktorja Knjižnice Logatec Marka Zupanca in računovodjo Knjižnice Logatec Jana Mihevca. Prisotne je seznanila z predlaganim dnevnim redom, z dvema točkama, za 1. točko - pregled zapisnika 1. redne seje na podlagi pobude članov Sveta pa je predlagala, da se opravi na naslednji redni seji in se osredotoči le na 2. točko, to pa je prodaja knjige. Glede sklepov 1. redne seje je povedala, da so bili člani Sveta obveščeni sproti, kot so se dogajale stvari in kot je direktor člane Sveta sproti obveščal. Na tej izredni seji pa smo se zbrali, da damo zeleno luč za prodajo knjige Litoželezna dediščina v zahodni, osrednji in južni Sloveniji avtorice Simone Kermavnar. Dva meseca se vleče ne prodaja knjige. Čas je, da se to uredi, da prodaja knjige steče. Posredno ste bili verjetno seznanjeni kaj se je dogajalo, za tiste ki niste bili, bom na hitro povzela stvari.

Janez Ovsec: Ali je mogoče knjigo videti?

Martina Puntar: Predlagam, da se najprej sprejme dnevni red.

Petra Rok: Na glasovanje dajem dnevni red s popravkom na samo eno točko, ki je prodaja knjige Litoželezna dedičina v zahodni, osrednji in južni Sloveniji avtorice Simone Kermavnar.

Sklep 1: Dnevni red člani Sveta soglasno sprejemajo in potrjujejo.

Petra Rok: Knjiga je bila dolgo pričakovana, kolektiv knjižnice je bil tudi seznanjen s tem, da bo knjižnica knjigo tudi prodajala. Nekako nam je bilo tudi rečeno, da bo knjižnica knjigo izdala in tudi založila. 12. oktobra so bile v knjižnico knjige pripeljane in edina knjiga, ki smo jo imeli v rokah, je bila tista, ki jo je vzel sodelavec Gvido Komar, saj ga je knjiga kot domoznanca in sodelavca Simone Kermavner pri nastajanju knjige tudi zanimala.

Janez Ovsec: Seja se bo snemala, ker bi rad da se pazi kaj se govori in da bo zapisnik zapisan tako, kot bomo govorili, ne pa tako, kot bo nekomu pasalo.

Petra Rok: Se strinja in zahvaljuje za opozorilo, predlog je bil poslan po elektronski pošti in je ta možnost pripravljena, seveda pa se morate s tem strinjati. Se strnjate da se seja snema?

Sklep 2: Snemanje seje člani Sveta soglasno sprejemajo in potrjujejo.

Petra Rok: Knjigo smo pričakovali, bili smo pa presenečeni potem, ko jo je Gvido Komar odprl, strašna knjiga, kar se stroke, kar ni pomembno, saj mi o tem ne odločamo, ampak s knjigo zadovoljni. Je bilo pa presenečenje potem, ko je Gvido Komar kot knjižničar pogledal kolofon in tam kot založnik nismo bili mi, ampak ena založba. Presenečenje pa je bilo tudi to, da v knjigi ekskluzivno piše, da knjigo prodaja Knjižnica Logatec. Da smo mi edini prodajalec, tega v resnici nobeden od nas še ni zasledil, da bi v knjigi pisalo kdo knjigo prodaja. To nas je zelo presenetilo. Čez dva dni smo imeli sestanek in direktor nas je obvestil, da bomo prodajali to knjigo tako, da se jo vnese v Cobiss cenik in se jo obračunava preko Cobissa kot ostale storitve knjižnice - fotokopiranje, na primer. Njegovo mnenje je bilo, da Svetu ni potrebno potrditi novega cenika, ker je cena knjige že določena in na njej zapisana. Mi se s tem nismo strnjali, saj vsako spremembo cenika potrjuje Svet.

Jan Mihevc: Jaz nisem član Sveta, če imam lahko besedo. Jaz bi prosil, da se govori, da je diktija taka, da se ne govori o zaposlenih kot celoti.

Petra Rok: Lahko potem rečem strokovni kader?

Jan Mihevc: Lahko.

Petra Rok: Mi smo imeli potem vprašanja v zvezi s tem, spraševali smo se tudi o tem kako je z obračunavanjem davka, knjiga ni oproščena davka, ker če bi bila oproščena davka, bi bilo to zapisano v knjigi. Direktor je vztrajal da se knjigo da na cenik in da prodaja steče. Kolegica, ki je administratorka, je temu nasprotovala, rekla je, da bo cenik spremenila šele, ko bo to potrdil Svet knjižnice. Potem so se začeli zapleti, direktor nas je na enem od delovnih sestankov obvestil, da je z Občino Logatec sklenjena darilna pogodba in da smo lastniki knjige mi in da zato v resnici ne bi smelo biti nobenega problema. Še vedno pa nismo imeli urejene ločene prodaje, v blagajni, ločenega poslovanja. Ni problem, da se mi ukvarjam s tržno dejavnostjo, problem je v tem da tudi statut predvideva oziroma zahteva, da je pridobitna dejavnost ločena od ostalih dejavnosti, to pa pri nas ni urejeno. Direktorju smo povedali te stvari, a je vztrajal pri svojem in stvari so se zavlekle. Dva meseca je knjiga stala pri nas v skladišču, potem so jo odpeljali nazaj v tiskarno, o čemur zaposleni oziroma strokovni kader ni bil obveščen, to so vedeli le tisti, ki so bili takrat v službi. Jaz sem bila takrat na bolniški in sem pozneje izvedela, češ, da knjige razpadajo. Naj povem, da smo mi imeli v rokah samo eno knjigo, tisto edino, ki jo je Gvido vzel. Tista knjiga je bila na sestanku 14. oktobra, ko smo preverjali kolofon, ta knjiga je v resnici razpadala. Kje je zdaj tista knjiga, jaz zdaj ne vem. Za druge knjige pa ne vemo, ker jih ni noben pregledal, vsaj od nas, strokovnega kadra. Knjige so zapakirane tako, kot so prišle iz tiskarne, bila pa je slaba tista, ki smo jo imeli v rokah, to pa je res. Ampak razlog, ki ga je potem navedla avtorica Simona Kermavnar, po dveh mesecih, ne vem kako se počuti, verjetno ne dobro, potem ko je njena knjiga dva meseca stala v knjižnici. Prodaja ni stekla, potem pa so bile knjige celo vrnjene nazaj v tiskarno, potem je napisala pismo. Napisala nam je, da knjigo strokovni kader knjižnice zadržuje v knjižnici kot talca pod pretvezo, da ta razpada. Knjigo so pregledali v tiskarni, ima malo slabšo vezavo, razpada pa ne. Tako je bilo rečeno s strani Simone Kermavnar, mi zapisnika nismo dobili nobenega. Simona Kermavner ni bila obveščena kaj se dogaja s prodajo, obveščena pa je bila, da prodaja knjig ni bila urejena in da so njene knjige stale v knjižnici. Mi si zelo želimo, da bi se te knjige prodajale, imamo klice vsak dan, iščemo izgovore zakaj knjige ne morejo naročiti, ker smo pač mi edini prodajalec. Strokovni delavci smo sedaj izpadli nemoralni, kot je napisala Simona Kermavnar. Nam ni vseeno, da je prišlo do takih sodb. Mi smo žeeli, da bi prodaja stekla urejeno v skladu z zakonom. Direktor nam je poslal pravno mnenje, ki nam nič novega ne pove. To v 1. točki povzema statut, da imamo registrirano to dejavnost, lahko torej izvajamo to dejavnost, pravno mnenje pa ne omenja tega, kar omenja statut v

24. členu, da morata biti ti dve dejavnosti, pridobitna in ostala knjižnična dejavnost, ločeni. Pravno mnenje tega ne navaja. Glede cenika v 2. točki pravno mnenje navaja, da če je cena artikla označena na artiklu samemu, ali na polici kjer artikel stoji, potem ni potreben vnos v cenik. Pri nas ne gre za cenik v fizični obliki, ampak za cenik v Cobiss-u, katerega vsako spremembo mora obravnavati in potrditi Svet. To sta edini točki, kar se nas tiče, ki sta sporni glede prodaja te knjige. V zvezi z DDV-jem vemo kako je, če nisi zavezanc za DDV. Ko pa enkrat opravljaš pridobitno dejavnost, takrat pa postaneš zavezanc za DDV. To je vedno tako bilo.

Janez Ovsec: Predlagam da za razpravo poveš, kar imaš za povedati, potem pa boš odprla razpravo, svetniki pa bomo kaj povedali ali komentirali.

Petra Rok: V redu. Samo še to bi rada povedala, da sta samo dve točki sporni. Potrditev cenika s strani Sveta knjižnice in ureditev ločenega poslovanja. Svoje bo povedal tudi direktor.

Janez Ovsec: Ker smo Svet knjižnice, bo najprej razpravljal Svet knjižnice, potem bo še direktor prišel do besede. Ne rabimo pojasnil, ker tudi mi smo, saj smo hote ali nehote sprožili ta izredni sestanek. Mi smo se z nekaterimi stvarmi seznanili, povedali bomo svoje misli in mnenja, pa tudi vprašanja, na katera bo direktor odgovoril, da ne bomo govorili drug čez drugega.

Petra Rok: Dogovorjeno, odpiram razpravo.

Martina Puntar: Pri razpravi se dogovorimo, koliko časa vsak govori, kolikokrat lahko to ponavlja, da ne bomo tu do desetih zvečer.

Petra Rok: Naj vsak, če se da, pove strnjeno. Vprašanja pa imate verjetno pripravljena.

Janez Ovsec: Jaz sem bil, potem ko sem dobil obvestilo po e-mailu, če se s tem strinjam, v prvem koraku niti nisem tako globoko razmišljal o tem, o tej prodaji. Sem pa potem, tudi na odziv ki ga je imela naša kolegica začel razmišljati o tem kako in dejansko, po izkušnjah pri izdaji knjige Društva likovnikov in nedavnega seminarja o delu nevladnih organizacij, kamor spadajo društva, zasebni zavodi in zavodi, je bilo posebej naglašeno, da mora biti v statutih in aktih teh organizacij pridobitna dejavnost jasno definirana. Stroškovno knjigovodstvo pridobitne dejavnosti mora biti vodeno ločeno. Ko pa govorimo o knjigi, pa iz izkušenj poznamo, da ima knjiga najprej izdajatelja, jaz ne vem kaj v kolofonu sploh piše, izdajatelj pa je tisti, ki knjigo prodaja. Ne vem, če je kdo to knjigo že prodajal in

po kakšni ceni. Jaz razumem, da je knjigo nek izdajatelj prodal občini, ta jo je donirala knjižnici, knjižnica pa naj bi jo spet naprej prodajala. Kot sem prebral v Zakonu o knjigi, knjigo lahko prodaja samo izdajatelj po ceni, ki jo navede in velja eno leto. Lahko jo prodaja samo na sejmih ali promocijah po znižani ceni. (nerazumljivo) Jaz nisem pravnik, se mi pa to že zdi zaplet, ko izdajatelj ni opravil svoje naloge, razen če je vse te knjige prodal občini. Občina ima knjige na zalogi in bi jih knjižnica preprodajala naprej. Vendar imam pomislek zato, ker ko jaz nekomu nekaj doniram, donacija je brezplačna in je namenjena za dejavnost tistega komur doniram. Če nekemu društvu nekdo donira denar, potem običajno v donacijski pogodbi piše, da bo denar porabilo za dejavnost. Knjižnica ni odbila donacije v denarnem smislu, ampak obliki blaga. Jaz lahko doniram knjige knjižnici, da jih bo imela v fondu, da jih bodo tudi drugi ljudje brali. Če je knjiga donirana, razumem, pa bo moral nekdo tudi pravno razložit – če je knjiga že od knjižnice, potem knjižnica lahko sama naprej odloča, koliko jih bo prodala, kdaj jih bo prodala, po koliko jih bo prodala in na kakšen način jih bo prodajala. Če tega sama ni sposobna, lahko najame zunanjega osebo ki trži knjige. Določi se cena in provizija prodajalca. Knjižnica s knjigo stroškov ni imela, razen morebitnih poštnin, sicer pa nobenih z oblikovanjem, tiskom ali lektoriranjem. Stroškov ne morete uveljavljati kot olajšavo, oziroma neobdavčeno vrednost. Ker nimate nobenih stroškov je cela vrednost obdavčljiva, ampak to je zdaj moj amaterski pogled, po tistih majhnih izkušnjah, ki jih imam. Zdaj pa je prišlo do zapleta, ker ta scenarij mogoče ni bil dovolj preštudiran, knjižica zato pravno ni usposobljena za prodajo, kot se tudi pojavlja vprašanje vsebinske ustreznosti namena donacije. Direktorju postavljam vprašanje, kako si je predstavljal donirano knjigo prodajati in kaj bi s tem denarjem naredili, kako boste obračunal stroške s prodajo, da bi lahko koncem leta rekli, da smo dobili 500 knjig, kar bo v finančnem poročilu za Svet knjižnice, prodali smo jih 100 in smo v okviru tega imeli takšne stroške.

Darja Rupnik: Jaz sem v e-mailu že napisala svoje mnenje, mi je bil pa že prvi e-mail nenavaden, da se svetnike poziva, da se izjasnijo glede knjige, ki se bo prodajala v knjižnici. Pričakujem, da člane Sveta kontaktira predsednik Svetu, kadar gre za interes in zadeve, ki se tičajo knjižnice in o katerih bi moral Svet razpravljati. Kot je rekel kolega, se mi sprva ni zdelo nič narobe, potem pa se je izkazalo, da je zapleteno, ker so e-maili začeli krožiti. Po vsem kar sem slišala, je moje mnenje, da je prišlo do neke netransparentnosti. Iz enega zadnjih e-mailov tudi, da je prišlo do trenja med zaposlenimi, strokovnim kadrom in vodstvom. Ne zdi se mi lepo, da se reče za zaposlene, da je problem v tem, ker nočejo delati. To se mi zdi do kadra, ki ga imaš, zelo nespoštljivo. Znotraj hiše je prišlo do

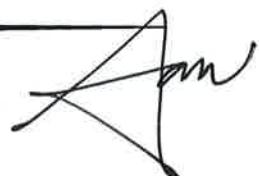
nekoga trenja in zapleta, ampak v osnovi je to posledica netransparentnosti. Da vidiš samo en izvod, misliš da boš založnik, pa je potem druga založba in knjige se kar odpeljejo. Slaba volja je tudi na strani avtorice, vse v to smer, da potem lahko pade slaba luč tudi na knjižnico, češ da ona ovira prodajo in distribucijo te knjige, ki je zagotovo vsem v interesu. Zdi se mi preprosta zadeva, kot je Petra Rok povedala, da je stvar samo v dveh stvareh. Svet potrdi cenik in uredi se ločeno poslovanje. Iz vsega pripovedovanja se mi zdi to preprosto. Kako to, da se ni že takoj oktobra sklical Svet, pa bi to naredili takoj. Zakaj je tukaj prišlo do zapleta? Jaz mislim da po nepotrebnem tudi zato, ker se ni pogovarjalo o teh stvareh odkrito in transparentno. Predlagala bi, da se na tej seji to uredi in da stvar teče. Sicer se bo okoli te knjige ustvarilo preveč slabe volje. Ne bi bilo lepo, da knjižnica dobi madež, da je pri prodaji knjige komplicirala. Nedvomno, če bo prodaja stekla, zaupam, da se bodo stvari vodile zakonito in finančno pravilno. To je moje mnenje.

Tina Menard: Jaz se v bistvu strinjam z gospo, da je treba najti neko skupno točko in da se dogovori kako in kaj, da prodaja teče in da se nesoglasja razrešijo.

Martina Puntar: Jaz sem povedala svoje mnenje že v prvem odzivu in nimam nič proti prodaji knjige po veljavni zakonodaji in registraciji, ki jo ima vaša ustanova. Kar se tiče pravnega mnenja okrog te vaše registracije, se jaz z njo ne strinjam in sem tudi podala kaj je, pod to, pojasnila sem k specifikaciji dejavnosti, ki ste jo prejeli vsi člani Sveta in gospod direktor. Notri je navedena pravna razloga teh dejavnosti in po mojem mnenju, se morate vi deregistrirati za prodajo knjig. To je moje mnenje. V poslani donatorski pogodbi imam pripombo, in sicer kar se tiče uporabe teh sredstev. Donatorske pogodbe so sestavljene tako, da donator donira donirancu, zavodu, društvu in so to sredstva za njegovo temeljno, osnovno delovanje, ne pa za investicije, kar se mi zdi tudi sporno. Kar se tiče same prodaje in določitve cene vemo, kako se knjigi določa cena, ker je zato določen Zakon o knjigi, oziroma zakon, ki določa cene publikacij, kjer je potrebno voditi koliko časa se knjiga prodaja, kje se prodaja in kdaj se lahko daje popuste in kako je to v poslovnih knjigah zavedeno. To je vezano ne na poslovanje javnih ustanov, ker vi delate pridobitno dejavnost in pri pridobitni dejavnosti je treba upoštevati gospodarske zakone. Zakon o trgovini vam določa tehnične in druge splošne določbe, kaj je trgovina knjig ali na drobno. Če bi šli na drobno, je še težje, ker na drobno zajema več, kakor prodajo knjig. Moti me donacija iz strani prihodkov na strani knjižnice, kajti donacijo sicer po ustanoviteljemu odloku lahko dobite, moti me samo to, da je to donacija ustanoviteljice. Tukaj se bi jaz

osebno rada pozanimala ali je to v redu ali ne. Zdi se mi čudno, ker ustanoviteljica po navadi financira skozi proračun delovanje. Ampak če je to v redu, bi prosila popravek, zakaj se to donira. Kar se pa tiče DDV-ja v 3. členu pa tako kot sem povedala. DDV zavezanc, ne glede na to kakšno pravno obliko imaš, zavod, javni zavod, pravna oseba zasebnega prava, ko dosegaš 50.000 €, se mora prijaviti. Lahko se prijaviš že prej, če bilančno vidiš, da bo tvoja nabava z 22% prinesla več vstopnega davka kot izstopnega in se zaradi tega registriraš. Vse skupaj pa za sabo potegne ustrezne evidence. Evidence prodaje in trgovske evidence, ker to pač določa Zakon o trgovini, oziroma določajo gospodarski akti. To je moje mnenje o tem, me pa moti časovna dinamika vsega tega. Mi smo bili obveščani, kadar smo bili obveščani, očitno veliko kasneje, obveščal nas je direktor, kar je bilo tudi meni zelo čudno, pričakovala bi, da nas obvešča predsednica, in neodzivnost na moj odgovor več kot petnajst dni. Reakcija na moj odgovor, kjer sem želela imeti sestanek, in je na to odgovoril gospod direktor, ampak v redu, je razložil svoje stališče in povedal, da zaprosi Javno agencijo za knjigo in Ministrstvo za kulturo, ki pa s to prodajo nima nič. Ta samo razлага, kaj je Zakon o knjigi in kako mora to delati. Ko sem kasneje izvedela, da so zapleti z zaposlenimi, to bi kot članica Sveta rada prej izvedela, tudi od zaposlenih mogoče, ker nismo mi tukaj, samo zato da nekaj odločamo. Če so težave je prav, da poskusimo te težave čim preje rešiti. Povabili bi ustanoviteljico in povedali, da so težave. Pravno mnenje, ki ga izda ustanoviteljica, ki je v donaciji sodelujoča, mi je neetično. Jaz bi želela, da je mnenje neodvisnega. Hvala.

Petra Rok: Preden gremo na vprašanja direktorju, bi želela komentirat par stvari. Tudi mi smo pričakovali, da se bo direktor za pravno mnenje obrnil na Zvezo splošnih knjižnic, ki ima svojo pravno službo. Ta se tudi spozna in mogoče lažje poda pravno mnenje. Kar se tiče komunikacije oziroma obveščanja Svetu, sva se z direktorjem pogovarjala in se dogovorila, da bom obvestila Svet. Potem pa me je prehitel in je prej pisal. Ko sem se usedla za računalnik, da vam jaz napišem, je bil njegov e-mail že poslan. Potem sem prepustila, zdelo se mi je nepotrebno, da odgovarjam na njegovo pisanje, ker sem njegovo stališče poznala. Zdelo se mi je pomembno, da se skliče Svet in smo potem to tudi uredili. Svet bi se sklical prej, pa sem na prošnjo direktorja zavlačevala, ker je v igri tudi Strateški načrt, ki mora biti do konca leta obravnavan. Razmišljali smo da se to združi, ampak je potem gospod Ovsec opozoril, da je teža te točke, ki jo danes obravnavamo, dovolj težka in da obravnava Strateškega načrta za obdobje 2021 -2026 sodi na redno sejo. Zato je prišlo do te zakasnitve. Kar se tiče težav zaposlenih, mi zaposleni nimamo

težav, da bi o tem obveščala Svet, direktor, ki pa očitno ima težave z nami, vas je pa o tem obvestil. To je kar se mene tiče, ima kdo kakšno vprašanje za direktorja?

Marko Zupanc: Jaz bi se vrnil nazaj, kot direktor in zakoniti zastopnik moram stvari v hiši urediti. Mi je sila neprijetno in prvič se mi je kaj takega zgodilo v vseh teh letih. Pravno mnenje je prišlo pozno, je dolga zgodba in mi je neprijetno, da moram določene stvari povedati. Kar se tiče odnosa med mano in Svetom, gospa Puntar, vi ste meni napisala e-mail, brez enega samega vprašanja. Po petnajstih dneh ste mi pisali, da zaradi tega, ker vam nisem odgovoril, hočete sklicati Svet. Meni je bilo nenavadno, ni bilo vprašanje in vi hočete Svet. Prosil sem vas, da počakamo pravno mnenje, da sploh vemo kakšno je, smo sredi procesa, da vidimo kdo ima prav. Smo na različnih bregovih znotraj kolektiva in smo v tej situaciji. Pravno mnenje smo dobili, dobili smo tudi odgovor odvetnice Neudauer glede druge točke. Odgovorila je zelo hitro in vam lahko to tudi preberem, da po vašem odloku ta omogoča prodajo knjig, ne nazadnje je to praksa po številnih knjižnicah. V standardni klasifikaciji dejavnosti niti ni posebne šifre in naziva prodaje knjig na drobno, kot je omenjeno v e-pošti zaposlene. V tej smeri dopolnitev odloka tako ni mogoča. Ravno tako sem danes dobil še eno pravno mnenje, o spremembi odloka o ustanovitvi iz leta 2009, kjer so te stvari dejansko notri. Da bi mi zdaj morali iti v neko spremembo odloka o ustanovitvi zato, da imamo lahko prodajo knjige, tega ni. Kar se tiče pa mene in Sveta, jaz imam rad, da stvari uredim do konca. S kolektivom se nisem mogel dobiti, dobimo se v četrtek in bomo šli čez vse te zadeve. Zdaj pa ko smo v tej fazi, pa moram povedati, da je bil dogovor sklenjen z občino, da bo knjižnica prodajala knjigo. O sami izdajateljski vlogi takrat ni bilo govora, izdajatelj je bil drugi, lahko sem bil malo presenečen, ampak mi nismo imeli nič pri knjigi, zato si lastništva izdajateljstva ne moremo lastiti. Glede tega je pogovor brez zvezze. To je stvar občine, ki se je tako odločila. Ko sem jaz seznanil kolektiv, da knjiga je in da jo bomo prodajali je nastal precej velik revolt in sicer, da to je nemogoče. Prva stvar je bila, da mora cenik potrditi Svet. Jaz sem se pozanimal, kot ste vi tudi omenili, na Javni agenciji za knjigo in Ministrstvu za kulturo, meni je bilo to že prej jasno, da je v našem aktu o ustanovitvi možnost prodaje blaga in storitev. Razlaga je taka, to smo tudi videli po pravnih mnenjih, ko gre za storitve knjižnice, katere nimajo cene – recimo fotokopija, ko postavimo ceno, Svet odloča o tem. Kakšne bomo imeli zamudnine, mi postavimo ceno in Svet odloča o tem. V tem primeru gre za artikel, ker gre za artikel z določeno ceno, o čem se bo Svet pogovarjal? Ali bo sprejel ceno, ki je navedena ali jo bo zavrnil. Vsak s katerim sem se pogovarjal, ni potrebno in po pravnem mnenju ni potrebno soglasje Sveta. Pritiski so bili tako

veliki, dobival sem e-maile, da moram pridobiti soglasje Sveta. Da malo popustum sem vas obvestil, ker je cena že določena. Vi ste se odzvali, da to ni nič posebnega, kot to zame nikoli ni bilo. (nerazumljivo) Ta zadeva je še vedno bila pereča, ne bom vam zdaj citiral, kaj vse je bilo, zdaj pa pričakujem da bo odgovorni sprejel pravno mnenje in v Cobiss zavedel v cenik. V Cobiss je enostavno dodajati alineje, jaz sem se pozanimal pri IZUM-u, ki Cobiss upravlja, nobene težave. Res pa je, da pri nas zaposlena ima težave s tem. Ampak tako pri nas pač je, jaz vzamem to kot dejstvo za naprej, da bomo kaj naredili glede tega. Ta težave je torej bila rešene, zdaj so pa še druge. Upori in nestrinjanje, da je ta knjiga neustrezna, kar se tiče materiala. Jaz to v resnici nisem vedel, da bodo knjigo odpeljali. Pustimo zdaj to, to ni naša stvar, to je stvar založnika, ki je te stvari sprocesiral. Čutil se je dolžnega, da jih tiskar odpelje nazaj. Sramotno je, da so te govorice prišle ven iz naše strani. Da knjiga ni dobro narejena, jaz sem odnesel obvezne izvode na NUK, sem jih pregledal in ni bila nobena zanič. Ampak pustimo to, to ni naša stvar, mi imamo s knjigami, ki so bile donirane s strani občine. Hvala Bogu, je pravno mnenje prišlo, ki potrdi v vseh točkah, ki so bile sporne z naše strani. To kar imate dileme glede tržne in netržne dejavnosti, to je tudi v pravnem mnenju in bo tudi računovodja povedal, kako. Normalno je, da je to tudi v računovodskem smislu ločeno in tudi v Cobiss-u je ločena postavka. Kako se pa to odvaja, bo povedal Jan. Za nas pa je to samo plus. Jaz mislim, da taka knjiga, ki nam jo nekdo da, v tem primeru občina, ki jo ne more sama prodajat, ter je na nas da prodajamo in imamo nekaj od tega. Svet bo potem sprejel nek sklep, za dobiček od knjige, kam bo šel. Jaz mislim, da je to za nas velika priložnost. Bil pa sem šokiran, ker z druge strani nisem dobil nobenega odobravanja in blokado in nisem nikakor mogel speljati do tega trenutka. Vse te stvari se dajo pogovoriti, je pa res, da se po pravnem mnenju s kolektivom nisem uspel dobiti, se bomo pa v četrtek in bomo stvari šli čez. Mi od prodaje ne bomo nikoli dosegli 50.000 €, zato se je po moje pogovarjati o DDV čisto brezpredmetno. Meni osebno pa se zdi, smo splošna knjižnica, 70 odstotkov knjižnic ima prodajo, mi pa rabimo pravna mnenja, sklicati Svet in obveščati občino, meni je to res ena mala zadeva. Mi imamo pred sabo seljenje, ko bodo spremembe precej večje, kaj je ena knjiga, ki jo moramo prodati. Spremembe bodo velike in zame je to alarm, treba je delati na teh stvareh, da bodo ljudje pripravljeni na večje spremembe. Vse kogar vprašam, od Računskega sodišča, vse knjižnice nimajo problema, ne z eno knjigo, še s tolikimi stvarmi zraven. Mi pa imamo strašne probleme in Župan, že od začetka mi je zelo težko glede tega, da sem zdaj tukaj z vami, ker bi rad najprej s kolektivom stvari zaključil. Mi je pa

tudi težko, da so vse te stvari tudi prišle ven in ljudje govorijo vse živo, da ni, da bi človek hotel, da so stvari dobre. Jaz knjižnico vidim kot kulturni prostor, ki posega v razno razne sfere. Na nacionalnem nivoju se splošne knjižnice pogovarjamo, da bi imele tudi oddelek prodaje knjig, knjigarno. Mi pa mi mamo tukaj en problem, eno knjigo. To je nonsens, ampak tako pač je. To je dejstvo. Lahko pa gremo še pet pravnih mnenj, ne vem, pa katero bo pravo. Zame so to realne težave, stvari pač vzamem take kot so, da jih sprocesiramo pa rabimo malo časa. Zato sem želel, da predno se z vami dobimo, da uredimo najprej stvari med nami, najprej, ne pa da gremo takoj ven, ko so težave. Včasih imam občutek, kot da nekateri razmišljajo da smo mi v peskovniku in se igramo, in če pride nesoglasje, takoj ata pa mama, skličemo Svet da bo stvari razrešil. Oprostite, če sem naredil malo moralnega diskurza, mi moramo rešiti med sabo, je pa težko včasih.

Petra Rok: Predlagam, da se zaposleni v četrtek dogovorimo, zaposleni pa želimo, da se Svet danes odloči kaj in kako. Prenašanje odgovornosti na nas, češ da smo nedelavni in da nismo pripravljeni na spremembe, mi smo imeli zadnji dve leti toliko sprememb in v resnici, gospod direktor, prevzemali smo vse sami in organizirali delo. To da nismo pripravljeni na spremembe in da nismo pripravljeni delat ob toliko pobudah, to ni resnica. Ni resnica, da ne želimo prodajat knjig, želimo jih prodajat, ampak naj bo to urejeno tako kot mora biti. Zato je prav, da danes Svet o tem odloči in vi nas boste v četrtek na sestanku s tem seznanili. Mi bomo to naredili in ni težko. To veste, da smo vam to povedali. Ni res da gre za upor, ta cenik na katerega smo se mi sklicevali, v resnici smo mi letos sprejeli Pravilnik o poslovanju knjižnice, da vse kar se tiče cenika odloči in potrjuje Svet zavoda. V 6. členu so opredeljene plačljive storitve knjižnice.

Janez Ovsec: Knjiga, ki jo vi prodajate, je tudi storitev.

Petra Rok: Tudi mi se na to sklicujemo, in če dovolite, omenili ste kolegico, da je glavna upornica, ali sme povedati svoje mnenje? Je precej izpostavljena, je administratorka Cobiss-a v naši knjižnici.

Janez Ovsec: Predlagam, da če želi imeti besedo, damo na glasovanje Svetu, če se strinja.

Petra Rok: Dajem na glasovanje, če se strinjate, da delavka Irena Makarovič Kukovič pove, zakaj je nasprotovala direktorju.

Člani Sveta dajo v soglasju besedo Ireni Makarovič Kukovič.

Ireni Makarovič Kukovič: Zahvaljujem se za besedo. Glede na to, da me je gospod direktor direktno napadel da nočem nič narediti, da nisem pripravljena na najmanjšo spremembo, sem zaprosila sodelavko, kolegico Petro Rok, da mi da besedo, da se branim tukaj, javno pred vsemi. Najprej moram reči, da mi je žal, da nismo naše sestanke z delavci snemali, da bi se točno videlo, kdo je kaj povedal. Sem si tudi izpisala, ker sem predvidevala da bom doživela napad s strani direktorja, tudi kronološko. Osredotočila sem se samo na to, kar je zapisano, ne pa na besede, čeprav nekje sem tudi to uporabila. Na kratko, septembra enkrat je direktor omenil da bomo prodajali knjigo. Tako sem povedala, ker mi je rekел, da je treba vnesti v cenik v Cobiss, da prosim, da skliče Svet, dopisno sejo, meni način ni pomemben, kjer bo Svet podal sklep, da se strinja. V enaindvajsetih letih dela v Knjižnici Logatec, ko skrbim tudi za cenik nikoli nisem eno stvar smela spremeniti brez sklepa in soglasja Sveta knjižnice. To je tisto osnovno in pri tem sem vztrajala od prvega dneva pa do zdaj. Vztrajala bom, dokler od Sveta, črno na belem, mi gospod direktor ne bo pokazal sklep, vnese se postavka, davčna stopnja in če je treba še kaj. To je prva stvar. Druga stvar, zdaj se bom ozrla na naše sestanke, ko ste govorili o transparentnosti in netransparentnosti. Direktor nas je obvestil, da bomo knjige prodajali za občino. Vprašali smo ga, če je to urejeno, ker nas je dejansko zaskrbel, da če pride inšpekcija, da ne bomo v težavah. Tudi on, v končni fazi kot odgovoren in pa mi. Če ima vse papirje urejene tako kot morajo biti. Gospod direktor je meni povedal, da je to vse urejeno, in sem rekla, torej so knjige naša last, tudi če z njimi zakurimo kres, to tudi lahko naredimo, in je rekел ja. To je bilo sicer v šali povedano, ampak tako je bilo. Potem nam je dvakrat na sestankih povedal, da je donatorska pogodba z občino sklenjena, nazadnje mi je celo 11. novembra poslal e-mail v katerem piše, da imamo sklenjeno donatorsko pogodbo za 500 izvodov knjige. Četrtrič me po njegovem prosi, da uredim v Cobiss-u. Spet sem mu odgovorila, da prosim za sklep zavoda. Tam je tudi napisal, da on prevzema nase odgovornost in zakonitost spremembe v Cobiss-u, kar je meni prižgalo alarm v glavi in sem zaprosila za uraden dokument z njegove strani, da on to od mene zahteva, seveda mimo Sveta zavoda. Dobila nisem nič, dobila sem pravno mnenje, kjer sem videla, ker so povzeli tudi vprašanja, ki jih je gospod direktor poslal, da je – samo še tole – takrat mi je napisal, da do 16. moram to urediti, ker se s 16. prične prodaja knjige v Knjižnici Logatec. Na občino, na pravno službo je pa 15. novembra šele bila poslana prošnja za pravno mnenje v zvezi prodaje. Pogodbo pa mi je pokazala sodelavka Petra, saj jo je poslal samo članom Sveta. Iz pogodbe je razvidno, da je bila sklenjena šele 17. novembra. Tako da jaz se

opravičujem, če izpadam upornica, ampak črno na belem nismo imeli niti to, da smemo s knjigami kakorkoli razpolagati. Tukaj se me pa javno izpostavlja, da nisem svojo delovno obveznost hotela iz principa, ali kakorkoli si vi to razlagate, narediti.

Petra Rok: Predlagam, da zdaj še računovodja razloži, kar ga je prej pozval že direktor.

Jan Mihevc: Hvala lepa za besedo. Jaz bi opozoril, naj Svet ne izgubi iz horizonta ključno zadevo, in to je ta knjiga ki je izšla. Jaz izražam tudi zahvalo občini, ki je vedno pripravljena da podpira take projekte kot je bil projekt te knjige Simone Kermavnar. Jaz osebno, kot knjižnica, smo veseli, pripravili smo tudi lepo predstavitev te knjige v Narodnem domu. Seveda, preden preidem na računovodske stvari pa je potrebno povedati sledeče. Občina Logatec je ustanoviteljica knjižnice in če je tukaj kar koli, kar se tiče izdaje te knjige, založništva, na koncu koncev ni stvar knjižnice. Ustanovitelj je le zaprosil knjižnico, če lahko to knjigo prodaja. Tukaj pa je treba biti pozoren in ne mešati Zakona o davku na dodano vrednost in Zakonu od davka od dobička pravnih oseb. Mi kot knjižnica nismo davčni zavezanci, in kot jaz interpretiram akt o ustanovitvi, prodaja knjige ni problematična. Kar se tiče cenika, razmišljjam tudi tako, da Svet zavoda potrjuje tisto, o čemer je potrebna diskusija. O neki storitvi, kjer se cena postavlja, na primer, ali je kopija pet ali deset centov. Status neke knjige, ki ima ceno že napisano je drugačen. Kar se tiče tega trgovinskega vidika, zakonodaja tudi lajša stvari. Mi smo zavezani davku od dobička pravnih oseb, pravilnika o razmejitvi tržne, oziroma pridobitne dejavnosti nimamo, ker je stvar preprosta. Prihodki, ki jih mi imamo od pridobitne, tržne, kakorkoli si to predstavljate, so preko Cobiss blagajne, kjer imamo članarine, ki imajo svoj status v luči davka na dobiček od pravnih oseb in potem imamo fotokopije, kar je vse. Da pa bi se zdaj tukaj šli po zakonih o gospodarstvu neko trgovinsko dejavnost? Zakonodaja omogoča, bom poskusil biti kratek, izhodišče je tako, da kolikor imaš ti delež prihodkov od prodaje, vzemimo zdaj za primer knjigo, če imamo mi od vseh prihodkov delež knjige tri odstotke, bomo potem v stroške upoštevali tri odstotke. Zakonodaja omogoča, da se stvari poenostavljajo, kako naj mi določimo kakšen je delež fiksnih stroškov, kot je ogrevanje in razsvetljava za prodajo te knjige. V praksi to ni mogoče. To je mogoče v neki proizvodnji, gospod Ovsec bo vedel, on je iz stroke, iz gospodarstva in ve kako gredo proizvodne hale, kaj je input materiala, kaj so fiksni stroški in kaj so variabilni stroški. Povrh vsega knjižnica ni zavezana DDV-ju, ker v nobenem primeru ne presega 50.000 €

prihodkov in v segmentu, ki ga okvirja Davek od dobička pravnih oseb, zdaj dosegamo 15.000 €. Če vse knjige prodamo pa dosežemo še 20.000 €. Seveda, pa je zdaj v tej situaciji kjer smo, preko stanovskih kolegov težko iskatи rešitve, ki bi bile vzdržne v luči pravnega tolmačenja. Zato je zdaj tudi Svet sklican, in bo na koncu potegnil potezo. Rad bi le še dodal, da se ne izgubi fokus na knjigo in mi je žal, ta knjiga je namreč na razpolago v slovenski knjižnici v Trstu in na Koroškem in po mnogih slovenskih knjižnicah, da je Logatec pa nima. Zaradi tega mi je še najbolj hudo, vse druge stvari, ki so povsem operativne in obžalujem, da mora Svet razpravljati o teh stvareh ki so, kar se računovodskega pogleda tiče, minorne. Prodaja elegantno teče preko davčne blagajne, ki jo imamo in je vezana na Cobiss, tam je samo vzpostavitev postavke, kar je vse. Potem seveda ustrezeno vodenje zaloge in prodaje, kar v tehnično računovodskem smislu ni nobena stvar, tako da mi je žal, da se je vse to nakuhalo. Seveda, govorim za knjižnico, če so kakršni koli pomisleki, insinuacije na neke povezave, jaz ne govorim o tem. Pouparjam da je knjiga imenitna, pripravili smo tudi lepo predstavitev te knjige. Če imate še kakšno vprašanje bom z veseljem odgovoril. Hvala lepa.

Janez Ovsec: Ura je pol devetih, da nas ne bo zametlo do konca. Tukaj vidim dve stvari. Konflikt, ki se je ustvaril kot neka zgodba, ta knjiga je naredila konflikt med zaposlenimi in direktorjem, ki očitno, ne vem, ni uspel pravilno ali prav skomunicirati z zaposlenimi. Moram reči tukaj, da razumem ta opozorila in to od zaposlenih, kot dobromernost zaposlenih do predpostavljenega, da bi se te stvari delale prav. In mogoče neko možnost, ko ima vsak direktor, vemo da tudi tisti, ki smo bili v takem položaju, včasih te zamika in to tudi se zgodi, da s svojo močjo, ki jo imaš, zaposlenemu rečeš – to boš pa tako naredil, pa me nič ne briga in to mora biti narejeno, ker drugače ti gre pa glava. Jaz vem kako to glava gre, ker sem bil in sem dal enajst predsednikov uprave čez in sem imel tudi takega direktorja, ki mi je vsak mesec dodal tako domačo nalogu, če je ne bi izvršil bi mi šla glava. Ampak, to je tako zajebano, da sem ga verjetno jaz uspel reševat, na ta način, s svojimi sodelavci, da so bile njegove izpolnjene in na koncu leta, ko bi se morala podaljšati pogodba sem bil poklican k direktorju in sem mislil, da bom dobil odpisnico, pa mi je rekел: »Ja, gospod Ovsec, toliko ste bili uporni in vse ste naredil narobe (nerazumljivo) da vam podaljšamo pogodbo.« To je zgodba o tem, da če si zaposlen, če si direktor in imaš višjega nad sabo, da si administrator in imaš direktorja, spoštovanje mora veljati. In če so res dobromerni ti nasveti, ki so jih dajali zaposleni, da je knjiga slabo vezana, da prodaja ni mogoča brez sklepa zavoda, bi bilo bolj na kratko da bi te zadeve rešili z normalnimi pogovori in našli rešitve in pravna mnenja. Vam povem iz izkušenj, da smo izdali v društvu

knjigo od Musca, velika zgodba, kaj vse smo se takrat morali naučiti. Ja, Zakon o knjigi je v veljavi in Zakon o knjigi pravi, da ima knjiga založnika in odgovorno osebo za to knjigo. In to knjigo po Zakonu o knjigi prodaja tisti, ki jo je izdal in jo prodaja po ceni, ki jo je tam zavedel in jo eno leto tako prodaja. Če jaz prav razumem, bi morali mi tukaj vedeti še eno zadevo. Sem zdaj prebral, ker prej nisem vedel, izdala in založila EN-DVA-TRI, Špela Fortuna, s.p.. To pomeni, ona je založila, finance iz občine so šle do nje, bi jaz razumel, ta firma je vse uredila, da se je knjiga oblikovala, da je šla v tisk, da so dobili vsi tisti, ki so kaj delali, honorarje, vključno z avtorico te knjige. Pomeni, da je firma EN-DVA-TRI praktično že pokrila vse stroške in so bile te stvari tudi že poplačane, zdaj pa bi bila naloga izdajatelja, da to knjigo sam ali preko oseb ali firm, ki se ukvarjajo s prodajo knjig to prodaja tudi knjižnici, tudi občini. Lahko se odloči da izdajatelj, če ima pogodbo s financerjem, določeno število knjig financer tudi dobi. Zmotilo me je to, ko ste Jan rekli, da so nekatere knjige v Trstu in tako naprej, da to knjigo že imajo. To me navaja na to, da je izdajatelj te knjige že nekaterim prodajal, tudi drugim knjižnicam, zdaj bi pa te knjige nekaterim knjižnicam prodajala tudi Knjižnica Logatec. To je pač čudno slišati. Preprosta pa je zadeva ta, če je bila donirana, je vaša. Cena, ki je bila določena za prodajo je bila obvezujoča in je obvezujoča za izdajatelja. Ko je nekdo, če jaz dobim šenkan avto, potem mi ga ni treba več naprej prodajat, da mi ti, ki meni prodajaš avto in mi ga šenkaš, narekuješ, po koliko ga bom jaz naprej prodal. Ne. Zdaj ga bom vozil in ga bom čez čas prodal po taki ceni, kot jo bom na trgu lahko dosegel ob tem, da bom odbil tiste stroške, če sem jih imel, ko ga bom moral popraviti. To pomeni, da ta cena, ki je na knjigi napisana za knjižnico ni obvezujoča, saj ni izdajatelj. To je moje mnenje, če bi hoteli pa to res preveriti, je na vradi služba, ki je v pomoč pravnim osebam in državljanom, da se nanjo obrnejo z vprašanjem za pravno mnenje. Ta služba naloži svojim ministrstvom in tistim, ki so, da to preučijo in dobiš odgovor. To smo mi storili takrat, Društvo likovnikov, da smo vedeli, kako prav ravnati. Če je dvom, ker je ustanovitelj hkrati tudi donator, a hkrati daje pravno mnenje, je to kolizija interesov, po mojem vedenju. Moramo vedeti, da je tisti pravnik, ki je pravno mnenje dal, za tistim imenom in podpisom tudi stoji, če je dal pravno mnenje. Pa vendar je to kolizija interesov, za nekaj daješ pravno mnenje, hkrati si v vlogi donatorja in pravnega dajalca, si pa hkrati še ustanovitelj. To je mavrica zgodb. Če je tukaj v knjižnici red, mi povejte, v katerem členu je to zapisano. Je to 23. člen, ko sem zdaj uspel prebrati, ker prej nisem uspel prebrati, je to ta 23. člen, da knjižnica se lahko, oziroma je registrirana za izvajanje pridobitne dejavnosti. Ker potem je to pridobitna dejavnost in če ima

knjižnica pravilnik, ker je tako velika organizacija že, o teh finančnih zgodbah, ko gre za neprofitno in pridobitno dejavnost. Vi lahko tam na kioskih prodajate potiskane kravate, potiskane šalčke, knjige, kar koli lahko prodajate, samo če je to tako, da vi jasno vidite, če ni, potem je treba to dopolniti, in če je nekje, da se ta pravilnik o vodenju financ spesni, potem mi kot Svet ta odlok, ne vem, ali ga mi potrdimo ali občina ali Občinski svet. To je pač procedura, kjer se ve kako je za zasebne zavode, za javne zavode, verjetno mora spremembo potrditi Občinski svet. Pravilnik o finančnih zadevah mora pa sam zavod pripraviti in Svet potrditi. Tako sem bil zadnjič nekje obveščen ali informiran z nevladnih organizacij, ko sem se zanimal, kako se ustanovi zasebni zavod. To so zelo tako povedali. Kako lahko tu dobimo še eno pravno mnenje, ki ne bo v koliziji z ustanoviteljem, to bi bilo zelo higiencko. Mislim pa samo to, da je treba ta dva elementa res jasno povedati, potem bo tudi lahko nekdo jasno lahko in čisto zaposlenim razložil, tukaj piše, v tej vrstici, na ta način, s tem pravilnikom bo to urejeno, tukaj to določa cene Svet knjižnice, neke kompetence, ki jih ima in mu jih podeli Svet ima sam direktor, če je treba še kakšen Svet dodatno, če zaenkrat to še ni to, potem je bilo stališče zaposlenih pravilno. Branili so tisto, kar je bilo zapisano, zdaj, če bo drugače, je treba pa drugače zapisati. In nobenih prepirov ni treba.

Berto Menard: Vse vas lepo pozdravljam, zelo vesel sem, da je do izdaje knjige prišlo. Je bilo kar veliko napora, vemo tudi, da je ta Simona Kermavnar tudi naporna, strokovnjakinja, ki nam je tudi pomagala takrat, ko se je tisti almanah izdal. Veliko sredstev se je pridobilo tudi od druge in smo rekli, ker je pač prosila, ker ni dobila drugje, da bi nekdo to podprl. Mi vemo, da je kulturna dediščina pomembna za Slovence, dajmo to podpret. Obrnili smo se tudi na druge občine kjer so tudi litoželezni izdelki, pa ni bilo ne vem kakšnega interesa, so rekli, dajte vi, to kot Občina Logatec narediti, potem bomo pa mi to odkupili. Ko je to prišlo, naše službe so to peljale, tako kot je, pravna služba, sta dva pravnika podpisana, ki jima jaz verjamem, ker smo tudi težje stvari reševali, pa smo imeli prav. Ampak ko sem pa za to korespondenco, ki jo je bilo zelo veliko, ugotavljal, da po tistem kar jaz mislim, da ste nekateri uslužbenci hoteli povoziti direktorja. To, da so to dokumenti, ki jih je treba kazensko preganjati in da je to zadaj lumparija. Da je to gnilo in še marsikaj je bilo napisano. Jaz ne vem, ali vse to imate ali nimate, jaz kot Župan vse to dobim. Če ne z leve, pa z desne, kakor koli, preden pride od druge, ima Župan to že na svojih e-mailih. In sem tako globoko prizadet, ker sem se sam zavzemal, da smo to knjigo lahko izdali. Pri nas na občini je to peljala Nevenka Malavašič, ki je na družbenih dejavnostih. Kot je bilo danes že rečeno, je knjižnica v stodstotni lasti Občine Logatec kot zavod, hram kulture, in sploh

nisem videl, da bi to lahko bil kakšen problem. Če je bila težava, se da to skozi pogovor pomeniti. Jaz mislim, da je direktor dobil svoje mesto in ga je Svet zavoda potrdil in zdaj on zato tudi odgovarja. Če pa uslužbenci vidite, da je nekje neka napaka, se pa da tudi pomeniti, a ne na tak način kot se je to godilo. Vem da ste v škripcih, da je Covid, da imamo težave, kako bomo to knjižnico preselili in kam, pa to podrli in ne bo dve, tri leta prijetno delati. Mi imamo veliko nagajanja, kar se tiče prenove tega doma in knjižnice, ampak se ne damo in gremo naprej. Tudi iz tega razloga smo naredili dvoletni proračun, ker je na Ministrstvu za kulturo obljudljeno, da tiste občine, ki bodo imele dvoletni, bodo lahko štartale na ta razpis, ki se zdaj pripravlja in bi te dni moral priti na dan. Tako da, želim da vsak od vas stopi korak nazaj, pravno to drži, vi niste v nobenem prekršku, kakor je računovodja razložil, knjige je treba zavesti, kar se proda, se proda in konec leta naredi bilanco. To so uradne računovodske poteze, ki jih je treba narediti, predvsem pa je treba drug drugemu zaupati in eden z drugim delati. Bistveno je to. Jaz vem, da ste v škripcih in bi morda rabili še enega ali dva zaposlenega, ampak v tem času, ko želimo to preseliti in želimo to urediti da bo tudi Logatec bil na kulturnem področju nekaj vidnejšega, bo treba malo potpreti. Jaz vem, da za zaposlene to ni enostavno, pa tudi ta Covid prinese stiske, treba se je pogovarjat in enostavno ta problem rešiti. Če predsednik Sveta zavoda zahteva še eno pravno mnenje, pa se naj dobi, ni to težava, da bomo vsi prepričani. S temo dvema smo imeli sestanek, imeli smo dosti drugih, večjih, milijonskih težav, pa smo tudi to rešili. Samo mora biti dobra volja in pogovor, moram pa poudariti, da jaz kot Župan, pa tudi vodstvo občine podpira direktorja, mi mu stojimo ob strani, tako kot stojimo ob strani tudi vam. Če je kaj narobe, se ve kje sem, se ve kje je naš direktor, kje je naša pravna služba. Se pride, se pomenimo in rešimo. Če pa začne enkrat reševati ulica, pride do neumnosti, ki pa ni potrebno da so. Logatec je že tako velikokrat izpostavljen, ker nekdo ali nekateri ne želijo, da bi se ta knjižnica, ali pa vsaj v tem mojem mandatu, še eno leto, potem pa grem, želim pa pripraviti da se bo odvilo, ker Logatec potrebuje kulturni dom z moderno knjižnico. Mi imamo dve Obrtni coni, v katerih je okoli 1.900 gospodarskih subjektov. Tudi tisto, kar te firme delajo je kultura in skozi vse to, bi tudi živel ta dom. Tudi razmišljamo še o enem zavodu, ki bo peljal določene stvari, ker je zalogaj za knjižnico prevelik, knjižnica ima neke specifike, ki jih mora opravljati, vi to dobro opravljate, ampak tukaj se je pa malo zalomilo. Verjetno je tale Covid veliko škode naredil na veliko segmentih, pa še ta negotovost, kako bomo tole podrli in na novo naredili. Jaz vem, da ste vi v stiskah, ampak kljub temu, direktor vam je nadrejen in če je nekaj narobe, je prav da ga

opozorite, zato imamo tudi Svet zavoda, pa ni vrag, da drug z drugim to rešimo. Smo ljudje in se moramo drug z drugim pogovarjati. Drug drugemu moramo zaupati, seveda, nekateri imamo levo razmišljanje o svetovno nazorskem pogledu, nekateri desno in to ni bistvo. Bistvo je, da imamo mi osnovne stvari urejene, da imamo kulturo, šport in ceste urejene, socialno varnost, zdravstvo, vrtce in šole, kjer so tudi neke težave. Ampak če stopimo skupaj, vse to rešimo in življenje gre naprej. Logatec je na dobri poti, se razvija, tudi druge občine nam dajo to priznanje. Smo pa šibki na tej kulturi. Kar se tukaj organizira – ne bom šel v dvorano, stopim v dvorano in že začnem kašljati, ko se steklena volna usipa s stropa, zato želimo to urediti, pa tudi to je že več kot sto let. S to knjigo, ki smo jo donirali, lahko bi naredili dvesto izvodov pa jih razdelili, na ministrstvo, našim poslovnim partnerjem, šolam, knjižnicam in vam, ampak ker je to dobra knjiga, zakaj ne bi knjižnica še nekaj zaslužila. Ko pripravljate še knjigo ob stoletnici, in še nekatere druge stvari imate v planu, je to lep vložek. Pa tudi tisti (nerazumljivo) ki bo na tem delal, se iz tistega dobička nekaj naredi. Bilo je to vse dobromamerno, nobenega podvajanja ali da bi imeli v mislih utajo davka, ali pa da bi kdo od nas, ali vsaj ti ki jih jaz poznam, kdo držal roko v marmeladi . Premalo denarja je to. Toliko z moje strani. Hvala lepa.

Petra Rok: Hvala gospod Župan in če smem, samo repliko. Lahko mi verjamete, da ti pomisleki v zvezi s prodajo nimajo podlage v epidemiji, v naših političnih prepričanjih in nobene zveze s tem, da čakamo selitev. Mi smo na vse pripravljeni, tudi gospod direktor lahko pove, da ga večkrat sprašujemo o tem, da bi radi šli v akcijo in da bi radi vedeli pri čem smo. To je čista, ena sama zadeva, ki je problem v tej knjigi. Mi smo se dve leti v epidemiji zelo dobro znašli in dobro delali in res, to sploh nima nobene povezave, res ne. Bili so pomisleki samo iz tega vidika, ker je direktor zavračal, da se skliče Svet, to nam je bilo nejasno. Kako da direktor ni vedel, da nismo mi izdajatelj knjige in ni vedel, da se knjige iz knjižnice odpeljejo, sicer to je bilo potem po dveh mesecih. Vse skupaj smo že leli, da se uredi pravno, oziroma v skladu s pravom, to je edina stvar. Kar se pa tiče pogovora, gospod direktor se nas že dva tedna izogiba, ali pa še več in je stalno v svoji pisarni. Ko sem jaz šla k njemu v pisarno, saj mogoče je to tudi prav, saj sem jaz njegova podrejena, ampak ni pristopil nikoli k meni in rekel, ali si pisala, kaj boš pisala in ali boš obveščala. Vedno sem jaz šla k njemu, gospod direktor, jaz bom mogla obvestiti Svet, jaz bom morala sklicati sejo. In vedno, počakaj. In to za vsako komunikacijo, ni komunikacije, oprostite, mi se trudimo. Potem pa še kakšen e-mail, vsake toliko časa. Prejšnji teden nismo imeli niti delovnega sestanka. In res, pravite da poznate naše delo, ampak vaš edini stik s to knjižnico

je preko direktorjev. Z vsem spoštovanjem, ampak zdaj, da smo mi preutrujeni in preobremenjeni, je bil zdaj ventil, preko katerega se sproščamo in to ni res.

Marko Zupanc: Jaz sem rekel, da mislim da je to moj občutek. Je pa covid naredil dosti stisk.

Petra Rok: Je naredil dosti stisk, ampak mislim, da smo se mi zelo dobro držali in da smo bili ena redkih knjižnic, ki je bila na voljo v tem času uporabnikom. Knjižnice so se zapirale in mi smo iskali rešitve in bilo je veliko novih idej. Samo to.

Martina Puntar: Replika gospodu direktorju, kar se tiče časovne dinamike. Časovna dinamika, kar se mene tiče, mojega komuniciranja z vami je, jaz vam nisem postavila vprašanja, jaz sem samo odgovorila na vaš e-mail, ki me je, tako kot vse ostale člane presenetil, da nas obveščate oziroma da moramo potrditi – prosim za potrditev oziroma seznanitev člana Sveta s prodajo knjige. To. Na to sem jaz odgovorila, vi ste pa poslal 11. novembra, jaz pa sem vam odgovorila 13. novembra - Pozdravljeni, preveriti je potrebno, ali ima knjižnica registracijo za prodajo na drobno, potrebno je vodenje trgovskih evidenc, prosim tudi da preverite ustreznost akta. Mislim da je to statut knjižnice, če gre za pridobitno dejavnost, ki je tudi trgovina (nerazumljivo). Jaz nisem od vas dobila v (nerazumljivo) odgovora – bom pogledal, hvala za opozorilo, se bom pozanimal. Nič. Nič. Ker to mislim, da je to ena taka etika komunikacije, zame osebno. (nerazumljivo) bi bila tiho in stvar bi bila zaključena. Kar se mene tiče. Ravno tako me moti ta časovna dinamika, ki jo zdaj ugotavljam (nerazumljivo), da sem na tem sestanku. Ko Petra govori, da so se stvari zapletale že davno prej, zakaj se to ni takoj ustavilo in te seje sploh ne bi bilo. Se strinjam.

Marko Zupanc: Saj sem vam tudi odgovoril. Jaz sem glede na vaša vprašanja in glede na to tukaj notri, kakršna dinamika je pač bila v knjižnici, sem jaz zahteval pravno mnenje. Sem se pa prej pogovarjal s pravniki, ki so mi dali ustna zagotovila, da to ni nobenega problema. Te odgovore, katere smo potem v pravnem mnenju dobili, o tem, tako kot sem rekel, sem se že pozanimal. In glede tega sem, če lahko tako rečem, izvajal pritisk da se te zadeve sprocesirajo. Nisem razumel zakaj blokirajo zadeve, če sem se pozanimal, eksplicitno rečem, da prevzemam odgovornost in da tukaj ni pravno nič spornega, saj sem dobil dovolj zagotovil od pomembnih inštitucij in pomembnih ljudi, ki so na teh mestih da to ni potrebno, da je to nonsenz. Zdaj ne vem kakšen kaos, kaj bom predsednika poklical, če lahko naredim en korak. Lahko naredimo, ampak če je to na gluha ušesa, je to težko. Vam sem pa odgovoril, da sem pridobil pravno mnenje, da

vsak Zakon o splošnem upravnem postopku, to je osnova, ima trideset dni da odgovori.

Martina Puntar: (Nerazumljivo) ampak komunikacija.

Marko Zupanc: Lahko. Ampak vi ste takoj v prvem e-mailu rekli, hočem sklic seje.

Martina Puntar: Ne, ni res. Ni res. Jaz vas prosim, tako kot vi mene pozivate, da jaz potrdim nekaj, za kar nisem vedela, da bom morala potrjevati. Ker pa nadziram zakonitost dela in poslovanja knjižnice. Kot Svet pa prosim, da se to na drugačen način izpelje. Zame osebno. Prav tako sem vam povedala, katere dejavnosti so in tudi NUK ima dejavnost za prodajo knjig, sem šla tudi to pogledati. Jaz nimam nič proti, lahko mi rečemo, bomo v statut dodali enkrat in bomo še enkrat prevetrili in to bo še bolj uradno, a ne?

Marko Zupanc: Knjižnica Logatec to ima. Mi si zdaj ping pong žogice podajamo. Meni vsi rečejo, saj to imate notri.

Martina Puntar: Lahko jaz še nadaljujem.

Marko Zupanc: Lahko.

Martina Puntar: Na IZUM sem tudi jaz klicala in so mi povedali, ni problema. Ne bo noben problem. Tudi za Jana ne bo problem vnesti dohodke in narediti tako kot treba. Ampak na IZUM-u so mi pa tudi povedali, da cenik vnaša tisti, ki ima pooblastila na podlagi potrditve Sveta knjižnice. Ni važno, sem ga vprašala, ali tudi za prodajo blaga. Na primer prodajamo knjige, majčke, lončke... Povedali so mi, da tudi za prodajo blaga. Če rabite pa še uradno izjavo tega IZUM-a, vam pa tudi lahko pošljem. Jaz osebno sem zelo vesela, da je Župan rekel, da mi lahko poiščemo tudi drugo pravno mnenje. Pa ga dajmo.

Marko Zupanc: Če bo Svet eksplisitno, jaz sem se pozanimal in kar se tega tiče, nekateri imajo tudi skripte, vsako skripto novo ki bo, je treba sklicati Svet, zato ker bo on postavil ceno, ampak...

Martina Puntar: Ne, potem se določa smiselno, kot vrsto artikla, mi pa nikoli v Logatcu še nismo imeli knjige kot vrsto, ali me razumete?

Petra Rok: Nova postavka, ne.

Martina Puntar: Prodaja, knjiga 1, knjiga 2, knjiga 3, knjiga 4. Ampak kot celota, bi bilo pa fino, da mi to izvemo prej.

Marko Zupanc: Poglejte, če boste vi rekli, da v tej točki hočete tudi pri artiklih, ki so in imajo že določeno ceno, da je treba soglasje Sveta, potem bomo tako delali. Ampak, ni pa to splošna praksa.

Petra Rok: To ste sam zapisal v pravilnik.

Marko Zupanc: Ja, ampak mišljeno je tukaj v pravilniku...

Petra Rok: Mi smo ga sprejeli takega, kot je napisan.

Darja Rupnik: Zdi se mi, da moramo stopiti čez, da moramo iti naprej. Jaz osebno ne vidim potrebe, da se še eno mnenje pridobiva, ker so stvari več ali manj jasne in se tudi ve, kdo je odgovoren za stvari. Mislim, da je do preloma prišlo prav na tej točki, kar je gospa Irena povedala, da vas je opozorila, da se je vedno tako delalo in da se je Svet opredeljeval do tega, čeprav je cena že določena in se mi ne bi imeli kaj opredeljevati.

Petra Rok: Ne, ampak samo da se sprememba, postavka postavi v cenik.

Darja Rupnik: Tukaj je prišlo do preloma, če bi vi rekel, dajmo mi to hitro narediti, mi sploh ne bi nič vedeli za to in bi bile stvari zdavnaj urejene. Dajmo zdaj narediti en korak naprej, ker je to zdaj potrebno, dajmo to narediti in naj stvari tečejo, ker...

Petra Rok: Jaz predlagam, da damo na glasovanje...

Darja Rupnik: Predlagam tudi, da gre za neko pomiritev znotraj hiše, ker očitno komunikacija, nek prelom je bil. Čeprav vemo, da vi ste v tej poziciji kot direktor, vodja in prevzemate odgovornost in morate postavljati določene stvari pa hkrati, kot je rekel gospod Župan, je treba sodelovati na nekem spoštovanju. Ljudje, ki delajo dvajset let v knjižnici, verjetno imajo neke izkušnje s tistim področjem dela, ki ga delajo. Tako.

Marko Zupanc: Vsak teden smo imeli sestanke, razen nekajkrat nismo imeli...

Petra Rok: Govorimo o zadnjem času? Jaz govorim o tem času zdaj, ko se pogovarjam o prodaji, ne prej.

Marko Zupanc: Bili smo na mrtvi točki. Meni je jasno, mi smo na mrtvi točki, ker sem jaz hotel da se sprocesira, vi ste pa rekli ne. Preboja naprej ni bilo, in to kar smo se sedaj zmenili, to je zdaj kljukica in to gre naprej. Tukaj je bilo še kup drugih stvari. V resnici pa kolektiv, ja, mi smo zelo dobro delali, zelo veliko stvari se lotevamo. Žal je prišlo do blokade, jaz niti nisem pomislil prej, da bi lahko prišlo do česa takega in je bilo nenavadno, zato sem mogoče tudi tako odreagiral –

dajmo to hitro sprocesirati, zakaj knjiga tam stoji? Dobival sem e-maile da knjigo hočejo imeti, knjige pa ne moremo dati, ker te stvari nimamo sprocesirane, moramo dobiti pravno mnenje, bili smo blokirani in čakali. Jaz pa sem tak, da hočem stvari čim preje opraviti, ampak to, kar rečem pa s kolektivom - toliko kot je dinamike sedaj, jaz ne vem, kako ste imeli pod drugimi vodstvi, ampak je maksimalno. Pri vsem tem sem razmišljal, da sem preveč stvari komuniciral takole »off the record«. In nekateri so izvedeli, drugi ne. Bi moral bolj sistematično samo na sestankih stvari komunicirat. Ampak pustimo zdaj to. Smo pa kolektiv in smo odigrali svojo vlogo v pred koronskem, koronskem in zdaj v tem času dosti v redu. Stvari so dobro zastavljene in dobro stvari delamo. Meni je žal, da pride do takih stvari. Tako kot sem rekел že prej, mi ni dobro, da mora zdaj Svet posegati...

Petra Rok: Ali lahko zdaj, to smo že velikokrat slišali, samo replika na to, da ste rekli, da radi pohitite in hitro opravite stvari. Naš kolektivni sestanek v četrtek 14. oktobra 2021 se je zaključil s sklepom, da se preuči oziroma pridobi pravno mnenje, če in kako lahko knjižnica, in tako naprej, v zvezi s prodajo knjige. Za pravno mnenje ste vi zaprosili 15. novembra. Sklep je bil s 14. oktobrom. O tem koliko vi pohitite, mi pa ne, mi pa zaviramo. Mi smo pa takoj predlagali, na prvem sestanku, sklicimo sejo Sveta in naj potrdi cenik. Na prvem...

Martina Puntar: In stvar bi bila rešena.

Petra Rok: In stvar bi bila rešena. Do tega, da je prišlo v županovo pisarno, v ne vem katero pisarno, zdaj to umazano perilo, ki ga mi med sabo peremo. Tale mesec je bila tišina, na enemu sestanku ni bilo besede. Jaz sem šla skozi zapisnike, je bila tišina. Nismo vedeli kaj se dogaja s knjigami. Želeli smo pa samo sklicati Svet. Svet ima nalogu, da sprejema in potrdi cenik, kot ima tudi nalogu, da nadzoruje zakonitost poslovanja Knjižnice Logatec. V odloku je to zapisano. Samo to, to je naša naloga. Ne da se Svet vtika v to, Svet mora biti v to vključen. To je vloga Sveta, ne glede na to, če gre za zadevo med ustanoviteljem in knjižnico, Svet mora biti v to vključen. Samo to, in to smo vam dopovedovali. In vi nas niste poslušali, žal mi je ker slišim, da smo mi zavirali. Mi nismo zavirali, nismo zavirali. Številke, datumi, odzivni čas in tako naprej, tudi nekaj pove. Samo to. In zdaj bi jaz samo želela, naj sklep odloči ali...

Janez Ovsec: Katere sklepe bomo sprejeli?

Petra Rok: Ja, prvi sklep. Knjižnica Logatec, kako zdaj sformuliramo?

Martina Puntar: Kaj bi rada povedala?

Petra Rok: Da gremo v prodajo.

Darja Rupnik: Svet Knjižnice Logatec potrjuje...

Martina Puntar: Dopolnitev cenika in prodajo knjige. In prodajo knjig, da ne bomo imeli težav, da bo prišla še ena druga knjiga, ki jo bomo morali posebej potrjevati.

Darja Rupnik: Litoželezna dedičina.

Martina Puntar: Knjig. K. N. J. I. G. Množina. Potrjuje vnos cene, potrjuje spremembo cenika in prodajo knjig.

Petra Rok: Torej sklep, da knjižnica potrjuje spremembo cenika in prodajo knjig Knjižnici Logatec. Kdo je za to?

Martina Puntar: Z dnem današnjim.

Janez Ovsec: Jaz se vzdržujem, ker nisem za, zato ker po tem, kar sem prebral in uspel zdaj slišati in prebrati v odlokih, nisem prepričan, da je v odloku tako zapisano, kot se bomo kot Svet odločili.

Martina Puntar: Ali potem počakamo?

Janez Ovsec: Če ste bili za to...

Petra Rok: V odloku, ne vem kaj v odloku je to, kar vas je...

Martina Puntar: Janez, kje?

Janez Ovsec: V odloku o ustanovitvi knjižnice, spremembe odloka o ustanovitvi javnega zavoda knjižnice...

Martina Puntar: Kje, v katerem členu?

Janez Ovsec: Ja, v katerem členu zdaj vidite točno, številka člena, vrstica, da se lahko izvaja pridobitna dejavnost, decidirano, da ni nobenega dvoma kar je, da piše, in da rečemo - to je to. Potem gremo pa naprej.

Petra Rok: Ali lahko preberem?

Janez Ovsec: Ja.

Petra Rok: Poleg tega lahko knjižnica pridobiva sredstva iz nejavnih virov, članarinami in drugimi nadomestili, s prodajo blaga in storitev...

Janez Ovsec: Kateri, kateri člen, kateri člen je to?

Petra Rok: Člen 23. v odloku o ustanovitvi. Z donacijami, darili in iz drugih zakonitih virov. Potem pa je ta prodaja blaga bila v odloku o spremembi odloka iz leta 2009.

Martina Puntar: Z novo dejavnostjo.

Petra Rok: Tako. Je pa bolj določena, je pa da v odloku o ustanovitvi javnega zavoda (nerazumljivo) se prvi odstavek 9. člena spremeni tako, da se glasi in so razvršcene potem dejavnosti, to je pa...

Martina Puntar: Kje pa sicer ni eksplisitno določena prodaja knjig.

Petra Rok: Samo trgovina.

Martina Puntar: No, mogoče bi bilo dobro to enkrat dodati.

Petra Rok: Izdajanje knjig, ni pa samo knjig, samo trgovina.

Martina Puntar: Kamor gre bik, naj gre še štrik. Očitno.

Janez Ovsec: Kaj to pomeni, kaj to pomeni, da je treba, to je čisto preprosto. Če ni, če direktne zveze ni, pomeni ni. Če ni, potem je treba dati predlog za dopolnitev odloka o ustanovitvi javnega zavoda še z nekaterimi alinejami, ki jih je treba sprejeti na način, da (nerazumljivo) bomo strinjali in po proceduri, da bodo sprejete. In je to za zmeraj rešeno v knjižnici. Ne da zdaj nekaj sprejemamo polovično, zato da bomo nekomu všeč, oprostite.

Martina Puntar: V redu.

Janez Ovsec: Če mi pa rečete da je tukaj, pa v redu.

Člani Sveta glasno govorijo drug preko drugega.

Janez Ovsec: Dobro. Predpostavimo, če vi zaupate, jaz bom reklo, da se od tega vzdržim.

Martina Puntar: Oziroma, veš kaj, lahko pa tudi tako naredimo, če se strinjaš, Janez.

Janez Ovsec: Ne, saj jaz sem samo en glas.

Martina Puntar: Mi potrdimo ta cenik in naložimo da se to dopolni.

Janez Ovsec: Ja.

Martina Puntar: V kolikem roku? V treh mesecih, da se dopolni dejavnost.

Člani Sveta glasno govorijo drug preko drugega

Janez Ovsec: Obstaja tudi hitrejši postopek, verjetno?

Petra Rok: Treba je vedeti, da od leta 2009, ko je bil ta odlok izdan, se je marsikaj že tudi spremenilo. Zakonodaja se spreminja in je prav, da se to spet prevetri in se odlok..

Martina Puntar: Od leta 2008 je standardna klasifikacija dejavnosti, taka kot je.

Petra Rok: Ampak potem je pa to, to. Potem pa ni posebej, da...

Marko Zupanc: Jaz vam samo povem, kar sem slišal od pravnikov ki...

Martina Puntar: Ali vam takoj povem kaj sem našla na državni razlagi, na Statističnem uradu. Tisto, kar sem vam poslala, je skopirano s Statističnega urada. Statistični urad ima dejavnosti in razlago le-teh dejavnosti, kaj spada v to in kaj ne spada.

Janez Ovsec: Direktor, vi ki skrbite za zakonitost, povejte katera alineja tukaj je tista, ki to pokriva. Tukaj mi jo prosim obkrožite, pa bom jaz to preveril jutri, če to res drži. Samo povejte katera je to.

Petra Rok: V resnici bi bil že 23. člen zadosti, kjer piše s prodajo blaga in storitev, pomembno je samo to, da se prihodki in odhodki iz teh sredstev izkazujejo ločeno.

Martina Puntar: Ni res, ker potem imaš pa drugo stvar. Zavezuje vse osebe prava da lahko opravijo enkraten posel brez dejavnosti, ki je za to potrebna, če dela pa večkratne posle, se mora pa doregistrirati. Mi pa lahko sprejmemo sklep, da to naložimo da se uredi, ne vem, v kolikem času, ali ne? Itak boste morali urediti. Ko bo prišla inšpekcija, vas bo kaznovala.

Janez Ovsec: Predlagam, da se naloži direktorju, vodstvu knjižnice, da pripravi predlog za dopolnitev odloka o ustanovitvi, ki bo šel tudi skozi proceduro ustanovitelja. In glede na čas, ki je minil, še nekatere stvari, ki bi morale iti v to spremembo odloka, da bi bile vse te zajete, da bi bil na dolgi rok spet nekaj časa mir.

Petra Rok: Mogoče res. Ko bo nova knjižnica bomo marsikaj počeli. Prav je, da imamo te stvari definirane...

Janez Ovsec: Zdaj, če je to enkraten posel, ne vem, z odgovornostjo Sveta zavoda mi lahko damo strinjanje z zavestno odgovornostjo, da smo se s tem strinjali in mi kot Svet zavoda sprejemamo odgovornost za to.

Martina Puntar: Tako. Mi smo pravno odgovorni za zakonito delovanje knjižnice.

Petra Rok: Ja, to je res. To je pa treba vedeti.

Janez Ovsec: Bo rekel nekdo pojutrišnjem, saj nisem imel nobenega pritiska, saj sami ste sprejeli.

Martina Puntar: Ja, saj pravniki pravijo tako, ja, v redu. Dajmo narediti tako, da bo notri zapisana enkrat za (nerazumljivo) in sprejmemo, da se to lahko prodaja. Ali je prav? Janez?

Janez Ovsec: Ja.

Martina Puntar: V redu.

Petra Rok: Se pravi, prvi sklep, da se, da potrjujemo spremembo cenika...

Janez Ovsec: Ne. Najprej je sklep, da **nalagamo vodstvu in tudi naprej od ustanovitelja da se prečisti odlok o ustanovitvi in doda potrebne vsebine za izvajanje prodaje knjig in druge pridobitne dejavnosti**. Recimo, če se bo šlo, prodajanje kravat. Mi vemo, greš v muzej Albertino na Dunaju, je muzej. Spodaj imajo trgovino, kjer lahko kupiš vse tiste knjige od slikarjev, lahko kupiš tudi pisala ki so porisana, kozarčke, kravate, marele, da ne rečem, to je verjetno tudi nekaj podobnega.

Berto Menard: Gledališko predstavo lahko vi delate?

Martina Puntar: Lahko delate, ker imate v registraciji.

Petra Rok: Samo ne smemo zaračunavati vstopnine.

Martina Puntar: Lahko, zdaj če bomo mi (nerazumljivo) pridobitno dejavnost, bomo lahko. Dajmo zdaj to mi urediti, da bo trajalo dlje časa.

Janez Ovsec: Danes se sestajamo za nek namen, dajmo narediti tako, da bo še kaj koristi od tega.

Petra Rok: Torej glasujmo zdaj za ta sklep, ki ga je formuliral gospod Ovsec. Sklep soglasno sprejet in potrjen.

Sklep 3: Svet Knjižnice Logatec nalaga vodstvu Knjižnice Logatec in tudi naprej od ustanovitelja, da se prečisti odlok o ustanovitvi in doda potrebne vsebine za izvajanje prodaje knjig in druge pridobitne dejavnosti.

Janez Ovsec: Zdaj pa predlagam sklep za to enkratno dejanje...

Petra Rok: In enkratno, aha, prodajo knjig, kako kot enkratno dejanje...

Martina Puntar: Ne more biti kot enkratno dejanje, ker s tem ti zavestno kršiš zakon. Enkratno dejanje je, če bi ti vse knjige naenkrat prodala. Ti boš prodajala končnemu potrošniku, to je razlika.

Irena Makarovič Kukovič: Ali lahko jaz samo prosim, se opravičujem ker sem tako vskočila v besedo, ali vam lahko razložim princip cenika, recimo v Cobiss-u. Zadeva je taka, da jaz lahko v Cobiss-u lahko dodam postavko, recimo knjige, in določim, da se cena ročno vnaša. Vsakič sproti. Tako, da če bi kdaj prišlo, da bi imeli, ne vem, dve, tri knjige na prodajo, aha, ne...

Martina Puntar: Zakon o knjigi določa, da se mora knjiga eno leto prodajati po tisti ceni, ki je napisana na njej.

Irena Makarovič Kukovič: Ne, ne niste me razumela. Ampak to knjigo, ni važno, knjigo o Logatcu, prodajamo eno leto po ceni, ki je določena, ampak jo mi na izposoji, ko jo bomo prodajali, ročno vnesemo. Ni nujno, da je že programsko določena. Tako da nam to omogoča, recimo, dodajanje ene postavke, ki bo veljala od danes, pa dokler ne nehamo prodajati knjig.

Janez Ovsec: Samo še eno vprašanje, da ne bi na pamet. Jaz bom vprašal, ker tega pa tudi ne vem. Ali se je ta knjiga s strani izdajatelja že prodajala?

Marko Zupanc: Ne.

Martina Puntar: Kako jo pa potem imajo v Trstu.

Berto Menard: Lahko so jo dobili zastonj.

Martina Puntar: Kot vzorec, obvezni izvod?

Janez Ovsec: Kot obvezni izvod NUK, in potem NUK razdeli po knjižnicah. Če več knjig razdeliš na širše knjižnice dajo, če manj, pa dajo samo na glavne knjižnice.

Martina Puntar: Ali lahko še Jana vprašamo, kako bo on vodil neko trgovsko evidenco, ki jo boš moral.

Jan Mihevc: Jaz zdaj še enkrat poudarjam, da se pogovarjam izključno o knjižnici. Kaj se je dogajalo prej, kako, da se je knjiga pojavila tu in tam, jaz ne govorim o tem. Evidence...

Martina Puntar: Saj vi jih imate lahko tudi v Excelu, samo da boš ti vedel iz Cobissa ven, kaj to pomeni.

Jan Mihevc: Ta Cobiss je tako sofisticiran, da to je malenkost.

Martina Puntar: Ker Cobiss ne zagotavlja trgovskih evidenc, zagotavlja prodajne evidence.

Jan Mihevc: Ja, deljeno toliko s toliko je toliko.

Martina Puntar. Ja ne, ampak hočem reči, da če bo prišlo naenkrat, recimo, predstavljajmo si, da mi čez pol leta prodajamo pet knjig, mi imamo pa samo eno šifro.

Jan Mihevc: Jaz mislim, da to, kaj bo čez pet let, ko bo pet knjig – dovolj je dnevnu lastna teža. Jaz mislim, da nima smisla da se mi zdaj obremenujemo s tem, kaj bo čez pet let. Zdaj rešujemo eno knjigo, in tukaj je dokument kjer piše, da gre za petsto izvodov. V register gre petsto knjig. Danes je bilo prodano pa toliko, stanje je torej toliko. Se pravi, toliko knjig je še na lagerju, toliko denarja je prišlo pa notri. Saj to je matematika...

Janez Ovsec: V letnjem poročilu boste morali dati posebej od pridobitne dejavnosti. Koliko je bilo in koliko knjig je na zalogi.

Petra Rok: Dajmo zdaj oblikovati še ta drugi sklep.

Marko Zupanc: Praksa do sedaj je bila, kolikor jaz poznam, da so pod ostalo knjige. Tudi druge stvari, v Cobiss-u. Pod rubriko ostalo imaš potem knjiga ta in ta, artikel ta in ta in še druge stvari. Saj tam lahko daš kar hočeš. In tam imaš evidenco, ampak pod ostalo gre to.

Janez Ovsec: Še eno vprašanje, boste vi sami prodajali te knjige, boste uspeli ali boste najeli firmo, ki se ukvarja s prodajo knjig, da bo šla od - do in boste z njimi sklenili pogodbo, da se to naredi za tak denar in tako naprej? Razmišljajte, ali boste šli sami od vrat do vrat.

Petra Rok: Bo zdaj direktor povedal, kako si je on to zamislil. Mi se sprašujemo, tudi njega smo že vprašali. Distribucija po knjižnicah, si pa mislim, da nas je premalo, da bi se s tem delom ukvarjali.

Marko Zupanc: Zdaj z eno promocijo verjetno ne, kolikor bomo bili sposobni. Drugim knjižnica je mala malenkost poslati, imamo stike z njimi.

Berto Menard: 212 občin je v Sloveniji in 60 knjižnic.

Petra Rok: Knjižnice ne vzamejo vse, tudi mi ne vzamemo vse, ampak to je bolj lokalno. Prekmurci tega ne bodo kupovali, ali pa Štajerci. Dajmo mi zdaj ta sklep, potem pa, Martina, pomagaj.

Martina Puntar: Ja ne vem, naj še Janez pomaga.

Janez Ovsec: Jaz nisem pravnik, da vam bom narekoval sklep, potem boste pa rekli, da sem vam ga jaz narekoval. Jaz predlagam tako, da Svet Knjižnice Logatec se strinja, da se knjiga prodaja po ceni, ki je določena za knjigo na knjigi in je prijavljena na Agenciji za knjige. Izdajatelj je to itak moral prijaviti. In smo obvezni prodajati eno leto po tej ceni. Kdorkoli.

Martina Puntar: Potem pa naprej, in da se dejavnost izvaja preko Cobiss sistema.

Petra Rok: Predvsem da potrjuje spremembo cenika. Oziroma dopolnitev cenika. Kako bo pa z računom za knjižnice? To bo Jan, to ne bo šlo preko Cobiss-a.

Jan Mihevc: Operativa je enostavna. Na Cobiss-u je en klik in račun gre ven. Ker ta isti račun, ki ga dobiš, ko plačaš fotokopiranje, gre preko davčnih blagajn in je trenutno na FURS-u. Za kupca je to dovolj, to je verodostojen dokument, da je uradno kupil knjigo. Knjižnici se izda pa e-račun, to je pa tri klike več.

Petra Rok: To želim opozoriti, da se ne sme v zapisnik dati da bo šlo preko Cobiss-a ker prodaja ne bo šla samo preko Cobiss-a. Samo da se strinjam pač, da se knjiga prodaja, po ceni tako kot je, saj Jan si formuliral, in da potrjujemo spremembo cenika.

Martina Puntar: Tako. Potrjuje se spremembo cenika in odobri prodajo knjige.

Janez Ovsec: Ne sprememba, dopolnitev. Mi cenik že imamo in bomo samo še dodali.

Martin Puntar: Samo temu prvemu je treba določiti v kolikem času je treba dopolniti dejavnost. Nek časovni termin moramo dati. V enem letu, dveh, kaj menite gospod Župan?

Berto Menard: To je treba pripraviti...

Martina Puntar: V enem letu?

Berto Menard: in pogledati druge knjižnice...

Martina Puntar: Saj pravim, v enem letu?

Berto Menard: pa ne bom rekel da ta ni napredna, ampak tam, kjer imajo te stvari že, pravna služba pogleda in se potem da na Občinski Svet. Potem je prvo branje, drugo, verjetno sta dva branja. Na pamet ne vem.

Janez Ovsec: Po hitrem postopku to ni?

Berto Menard: V enem letu bi to moralo biti.

Petra Rok: Torej v enem letu. Torej. Še drugi sklep dam na glasovanje. Kdo je za? Sklep je sprejet in potrjen soglasno.

Petra Rok: Se vam zelo, zelo zahvaljujem da smo rešili končno to zadrgo. Hvala za angažma. Res, ker ste, in...

Martina Puntar: Ja hvala tebi Petra, no.

Člani Sveta in drugi prisotni v zadnjih sekundah posnetka sočasno glasno govorijo.

Na željo člana Sveta in posledičnega sprejetja sklepa Sveta, da bi bil zapisnik zapisan tako, kot se bo govorilo, ne pa tako, kot bo nekomu »pasalo«, sem se po zvočnem zapisu, Jan Mihevc, potrudil zapisati, kar se da točno.

Seveda v upanju, da bo Svet Knjižnice Logatec, kar se tiče zapisnikov svojih sej, iz analogne dobe končno stopil v avdio/video digitalno, ter tako svoje seje zabeležil in arhiviral tudi tako, kot sodobnosti pritiče.

